REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-14619/2021-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu tog suda Dariu Partlu na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Božičević iz Zagreba, Brkljačićeva ulica 48, OIB: 63485733609, zastupane po punomoćniku Ninoslavu Pintariću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Pintarić i Srednoselec Pintarić d.o.o., Zagreb, protiv tuženika KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR ZAGREB, Zagreb, Ulica Mije Kišpatića 12, OIB: 46377257342, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnice tužiteljice Andreje Srednoselec Pintarić, odvjetnice i punomoćnice tuženika Mateje Čavar Miličević, dipl.iur., te presude javno objavljene, 22. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR ZAGREB, Zagreb, Ulica Mije Kišpatića 12, OIB: 46377257342, da tužiteljici Mariji Božičević iz Zagreba, Brkljačićeva ulica 48, OIB: 63485733609, isplati ukupni bruto iznos od 5.746,45 eura, zajedno sa zateznim kamatama, izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, tekućim na iznose kako slijedi:
- na iznos od 67,17 eura od 16.7.2016. do isplate,
- na iznos od 77,78 eura od 16.8.2016. do isplate,
- na iznos od 67,53 eura od 16.9.2016. do isplate,
- na iznos od 74,31 eura od 16.10.2016. do isplate,
- na iznos od 77,78 eura od 16.11.2016. do isplate,
- na iznos od 77,57 eura od 16.12.2016. do isplate,
- na iznos od 77,67 eura od 16.1.2017. do isplate,
- na iznos od 78,88 eura od 16.2.2017. do isplate,
- na iznos od 79,27 eura od 16.3.2017. do isplate,
- na iznos od 79,18 eura od 16.4.2017. do isplate,
- na iznos od 79,60 eura od 16.5.2017. do isplate,
- na iznos od 79,70 eura od 16.6.2017. do isplate,
- na iznos od 25,36 eura od 16.7.2017. do isplate,
- na iznos od 4,83 eura od 16.10.2017. do isplate,
- na iznos od 45,07 eura od 16.11.2017. do isplate,
- na iznos od 79,91 eura od 16.12.2017. do isplate,
- na iznos od 82,92 eura od 16.1.2018. do isplate,

- na iznos od 80,12 eura od 16.2.2018. do isplate,
- na iznos od 71,15 eura od 16.3.2018. do isplate,
- na iznos od 75,41 eura od 16.4.2018. do isplate,
- na iznos od 83,19 eura od 16.5.2018. do isplate,
- na iznos od 82,71 eura od 16.6.2018. do isplate,
- na iznos od 83,02 eura od 16.7.2018. do isplate,
- na iznos od 112,42 eura od 16.8.2018. do isplate,
- na iznos od 109,00 eura od 16.9.2018. do isplate,
- na iznos od 110,78 eura od 16.10.2018. do isplate,
- na iznos od 112,42 eura od 16.11.2018. do isplate,
- na iznos od 112,19 eura od 16.12.2018. do isplate,
- na iznos od 112,42 eura od 16.1.2019. do isplate,
- na iznos od 111,12 eura od 16.2.2019. do isplate,
- na iznos od 115,79 eura od 16.3.2019. do isplate,
- na iznos od 115,16 eura od 16.4.2019. do isplate,
- na iznos od 115,05 eura od 16.5.2019. do isplate,
- na iznos od 116,32 eura od 16.6.2019. do isplate,
- na iznos od 115,99 eura od 16.7.2019. do isplate,
- na iznos od 116,06 eura od 16.8.2019. do isplate,
- na iznos od 116,32 eura od 16.9.2019. do isplate,
- na iznos od 106,61 eura od 16.10.2019. do isplate,
- na iznos od 117,80 eura od 16.11.2019. do isplate,
- na iznos od 118,64 eura od 16.12.2019. do isplate,
- na iznos od 118,64 eura od 16.1.2020. do isplate,
- na iznos od 119,75 eura od 16.2.2020. do isplate,
- na iznos od 120,92 eura od 16.3.2020. do isplate,
- na iznos od 114,84 eura od 16.4.2020. do isplate,
- na iznos od 102,31 eura od 16.5.2020. do isplate,
- na iznos od 121,54 eura od 16.6.2020. do isplate,
- na iznos od 120,38 eura od 16.7.2020. do isplate,
- na iznos od 139,14 eura od 16.8.2020. do isplate,
- na iznos od 147,98 eura od 16.9.2020. do isplate,
- na iznos od 121,80 eura od 16.10.2020. do isplate,
- na iznos od 121,56 eura od 16.11.2020. do isplate,
- na iznos od 131,04 eura od 16.12.2020. do isplate,
- na iznos od 132,36 eura od 16.1.2021. do isplate,
- na iznos od 126,47 eura od 16.2.2021. do isplate,
- na iznos od 126,47 eura od 16.3.2021. do isplate,
- na iznos od 69,76 eura od 16.5.2021. do isplate,
- na iznos od 130,64 eura od 16.6.2021. do isplate,
- na iznos od 116,63 eura od 16.7.2021. do isplate,

i to prema kamatnoj stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne

stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR ZAGREB, Zagreb, Ulica Mije Kišpatića 12, OIB: 46377257342, naknaditi tužiteljici Mariji Božičević iz Zagreba, Brkljačićeva ulica 48, OIB: 63485733609, trošak ovog parničnog postupka u iznosu 2.050,00 eura, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 22. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je zaposlena kod tuženika, u Klinici za psihijatriju, Zavodu za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja na radnom mjestu Glavna sestra Zavoda. Tužiteljica je kod tuženika u razdoblju od mjeseca lipnja 2016. godine pa do mjeseca lipnja 2021. godine, a koje razdoblje je obuhvaćeno ovom tužbom, radila kao Glavna sestra Zavoda u Klinici za psihijatriju, Zavodu za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja u otežanim/posebnim uvjetima rada pa joj sukladno članku 86., 90. i 94. Zakona o radu pripada pravo na povećanu plaću. Osim poslova iz Ugovora o radu tužiteljica je u spomenutom Zavodu obavljala i poslove intenzivne zdravstvene njege i liječenja psihijatrijskih pacijenata (pacijenata s duševnim smetnjama) te sukladno tome obavlja kod tuženika poslove zdravstvenog radnika u intenzivnoj skrbi. Iz obračunskih isprava za isplatu plaće razvidno je da je tuženik tijekom utuženog razdoblja pogrešno obračunavao plaću tužiteljici isplaćujući joj dodatak na plaću u visini od 16% s osnova posebnih uvjeta umjesto stvarno pripadajućeg dodatka od 28% (25%) pa joj je time nezakonito umanjio plaću u dijelu koji se odnosi na nezakonito umanjeni dodatak na plaću. Svoj tužbeni zahtjev tužiteljica temelji na odredbi čl. 57. st. 1. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13 – dalje: KU/13) te čl. 55. istog Kolektivnog ugovora ("Narodne novine" broj: 29/18, 16/19, 35/19, 78/19 – dalje: KU/18) kojima je propisano da zdravstveni radnik u intenzivnoj skrbi ima pravo na uvećanje plaće s osnova posebnih uvjeta rada od 25 %, a od 1. rujna 2019. na uvećanje plaće po navedenoj osnovi od 28%. Isto tako, tužiteljica se poziva i na odredbe čl. 90. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14) te čl. 94. istog zakona iz kojih proizlazi da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenom propisom, kolektivnim ugovorom odnosno ugovorom o radu te da za otežane uvjete rada radnik ima pravo na povećanu plaću. Tužiteljica ukazuje i na Zaključak broj 86. Zajedničkog povjerenstva za tumačenje kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 16. travnja 2014. iz kojeg slijedi da

se posebni uvjeti rada u pogledu prava na dodatak na plaću odnose na radna mjesta i poslove, a ne na nazive radnih mjesta.

2. Nadalje, tužiteljica ističe da joj je rješenjem o utvrđivanju plaće od 1. srpnja 2015. određeno da ima pravo na uvećanje osnovne plaće s osnova posebnih uvjeta rada (dodatak) od 28%, no isti dodatak tuženik nije nikada isplaćivao već dodatak od 16%. Kao bitno, tužiteljica u tužbi navodi da su Zavod za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja i Zavod za anksiozne i somatoformne poremećaje i konzultativnu psihijatriju odnosno od dana 1. rujna 2019. Zavod za kliničku psihijatriju s intenzivnom skrbi smješteni kod tuženika u istim prostorijama (zatvoreni odjel ženske psihijatrije) pa zbog takvih smještajnih kapaciteta dvije glavne sestre vrše zamjene jedna drugoj. Iako je tužiteljica tijekom utuženog razdoblja radila u otežanim uvjetima rada kao zdravstveni radnik i to kao Glavna sestra Zavoda obavljala poslove intenzivne skrbi bolesnika u Klinici za psihijatriju Zavodu za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja, tuženik joj je neosnovano umanjio dodatak te joj umjesto dodatka za posebne uvjete rada u iznosu od 25% (28%) isplaćivao umanjeni iznos pripadajućeg dodataka u visini od 16% iako se u tom Zavodu provodi postupak intenzivnog liječenja i njege psihijatrijskih bolesnika što je tužiteljica kao zdravstvena radnica provodila. Budući da je tuženik tužiteljici po navedenoj osnovi pogrešno obračunao i isplatio plaću, posljedično tome tužiteljici je pogrešno obračunao i isplatio sve naknade koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća, konkretno naknadu plaće za vrijeme korištenija godišnjeg odmora i naknadu plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad. Stoga, tuženik je tužiteljici u utuženom razdoblju manje obračunao i iznose naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad.

Slijedom svega navedenog, obzirom da je tuženik plaću tužiteljice obračunavao primjenom umanjenog dodatka za posebne uvjete rada, to tužiteljica prema tužbenom zahtjevu navedenom u tužbi predlaže sudu naložiti tuženiku s osnova razlike plaće isplatu iznosa od 41.480,00 kuna bruto za razdoblje od svibnja 2016. do svibnja 2021. zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, uz naknadu parničnog troška uvećanog za zateznu kamatu od presuđenja do isplate.

Nakon provedenog financijskog vještačenja, prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu tužiteljica predlaže sudu naložiti tuženiku isplatu iznosa 5.746,45 eura bruto sa zateznim kamama, te potražuje parnični trošak sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

3. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik ističe da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te osporava kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare pri čemu ne spori činjenicu da je tužiteljica zaposlenica tuženika. Nadalje, tuženik navodi da se u najvećem dijelu spornog razdoblja za obračun plaće primjenjuje Kolektivni ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/2013., NN 96/2015) (u daljnjem tekstu KU), te iste odredbe u Kolektivnim ugovorima za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/2018, 92/2019) pri čemu ukazuje na odredbu čl. 47. KU kojom su definirani pojmovi plaće i dodataka na osnovnu plaću, te na Zaključak broj 106. Zajedničkog povjerenstva za tumačenje kolektivnog ugovora u pogledu osnovice za izračun plaće. U odgovoru na tužbu tuženik kao bitno ističe da je tužiteljici osnovnu plaću te sva uvećanja i dodatke na plaću, kao i naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i bolovanja obračunavao i isplaćivao kako je to regulirano važećim odredbama Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva

i zdravstvenog osiguranja, TKU-a za službenike i namještenike u javnim službama i drugim važećim radno-pravnim propisima.

Tijekom postupka, tuženik je istaknuo i prigovor prekluzije prava i zahtjeva tužiteljice obzirom da ista nije u Zakonom o radu propisanom roku osporila zakonitost rješenja o plaći kojim je pored ostalog utvrđen i postotak dodatka za posebne uvjete rada pozivajući se na odredbu čl. 6. Ugovora o radu od 28. listopada 2011. i čl. 2. Pravilnika o plaćama i drugom dohotku. Tijekom utuženog razdoblja, tužiteljici su bila izdana tri rješenja o plaći za isto radno mjesto koja nije pobijala odnosno osporavala. Stoga, tuženik smatra da ne postoji pravni akt – rješenje koji bi tužiteljici davao pravo na isplatu dodatka za posebne uvjete rada u iznosu različitom od onog priznatog nepobijanim rješenjima o plaći.

Nadalje, tuženik smatra da je tužiteljica pogrešnog stava da joj je pogrešno obračunavan dodatak za posebne uvjete rada u iznosu od 9% (12%) manje nego što bi joj pripadalo. U utuženom razdoblju, ali i ranije tužiteljica nije radila kao zdravstveni radnik u intenzivnoj skrbi. U prilog navedenom tuženik ističe da je u okviru Klinike za psihijatriju i psihološku medicinu ustrojeno više Zavoda koji u nazivu nose dodatak s intenzivnom skrbi ili bez istog, koja diferencijacija je provedena uzimajući u obzir činjenicu da li se na pojedinom Zavodu eventualno pruža intenzivna njega odnosno smije pružati ili ne. U okviru Zavoda za kliničku psihijatriju s intenzivnom skrbi ustrojena su dva odjela s djelatnosti psihijatrija – intenzivna njega prema ugovoru s HZZO-om i to Odjel za kognitivne poremećaje i komorbidna stanja s intenzivnom njegom te Odjel za shizofreniju i druge psihotične poremećaje s intenzivnom skrbi. Obzirom da tužiteljica ne radi na navedenom Zavodu odnosno odjelima, istoj ne pripada predmetni dodatak u traženom postotku. Svim rješenjima o plaći tužiteljici je ispravno utvrđen dodatak za posebne uvjete rada od 16% obzirom se na Zavodu tužiteljice nije obavljala intenzivna njega koja bi opravdavala priznanje predmetnog dodatka u drugom postotku od onog utvrđenog rješenjima o plaći.

Slijedom svega gore navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu da odbaci tužbu, a podredno da u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu troškova parničnog postupka.

4. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u obračunske isprave za isplatu plaća (str. 9-26 i str. 62-105 spisa), Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta (str. 27-51 spisa), Rješenja tuženika o utvrđivanju plaće (str. 56-59 spisa), Ugovore o radu (str. 60-61 spisa), Pravilnik o plaćama i drugom dohotku (str. 129-133), Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta od 6. rujna 2018. i od 18. lipnja 2019. (str. 134-177 spisa), proveo dokaz saslušanjem svjedoka Alme Mihaljević-Peleš (str. 190-191 spisa), Zdenke Aurer (str. 191 spisa), Olivere Kren (str. 191-192 spisa), Marije Dujmović (str. 202-203 spisa), saslušanjem tužiteljice kao parnične strane (str. 203-204 spisa) te je proveo financijsko vještačenje po vještaku Lidiji Tkalec Gradinščak iz Vještak Tkalec d.o.o. (str. 221-227 spisa) te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju i sudsku praksu koja prileži spisu.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike plaće s osnova umanjenog dodatka na plaću za posebne uvjete rada u utuženom razdoblju od lipnja 2016. do lipnja 2021.

7. Nesporno je između stranaka da je tužiteljica u utuženom razdoblju radila kod tuženika na radnom mjestu Glavna sestra Zavoda za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja, te da joj je u utuženom razdoblju bio utvrđen i isplaćivan dodatak na plaću za posebne uvjete rada u visini od 16%.

8. Između stranaka u ovom je predmetu sporno ostvaruje li tužiteljica pravo na razliku plaće s osnova višeg dodatka na plaću za posebne uvjete rada od onog koji joj je bio utvrđen rješenjima o plaći, obzirom na poslove koje je u tom razdoblju obavljala, kao i visina tužbenog zahtjeva.

9. U spornom razdoblju na snazi su bili Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13 – dalje: KU/13), Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj: 29/18, 16/19 – dalje: KU/18), Dodatak I. KU/18 ("Narodne novine" broj: 35/19 i 78/19), Dodatak II. KU/18 ("Narodne novine" broj 92/19) i Dodatak III. KU/18 ("Narodne novine" broj 56/20).

U članku 47. KU/13 propisano je da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na plaću, da osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Nadalje je propisano da su dodaci na osnovnu plaću: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća. Odredbom čl. 57. st. 1. KU/13 propisano je da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada dodatak na plaću, dok je st. 2. istog članka naveden popis radnih mjesta i poslova radnika zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na dodatak te je za radna mjesta II., III. i IV. vrste navedeno da zdravstveni radnik u intenzivnoj skrbi ima pravo na dodatak od 25%. Identično je bilo određeno i odredbom čl. 55 KU/18, dok je prema čl. 21. Dodatka II. KU/18 koji je na snazi od 1. rujna 2019. određeno da dodatak na plaću s osnova posebnih uvjeta rada za zdravstvenog radnika u intenzivnoj skrbi iznosi 28%.

Temeljnim Kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12) koji se primjenjuje također na tužiteljicu, plaća radnika je u članku 51. definirana na jednak način kao i u Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja.

10. Radi utvrđivanja odlučnih činjenica u ovom postupku i to obavljanja poslova zdravstvenog radnika u intenzivnoj skrbi i intenzivne njege pacijenata sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Alme Mihaljević-Peleš, Zdenke Aurer, Olivere Kren, Marije Dujmović, pročitao iskaz svjedoka Zorana Bradaša iz spisa Pr-10509/2021 te saslušao tužiteljicu Mariju Božičević kao parničnu stranu.

11. Svjedok Alma Mihaljević-Peleš u svom je iskazu navela da je tijekom utuženog razdoblja radila kod tuženika kao predstojnica Klinike za psihijatriju. Iz iskaza svjedoka proizlazi da kod tuženika postoje dva Zavoda koja u svom nazivu imaju intenzivnu skrb, a Zavod u kojem je radila tužiteljica u svom nazivu nije imao intenzivnu skrb. U svom iskazu svjedokinja je nadalje navela da su sestre iz Zavoda za personologiju i sestre

iz drugih Zavoda sa intenzivnom skrbi imale zajedničku sobu te su se nalazile na istom mjestu. U svom iskazu svjedokinja je izjavila da je ona svojim podređenima rekla da sestre sa Zavoda za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja ne moraju primati pacijente za koje je potrebna intenzivna skrb obzirom da nemaju navedeni koeficijent te je naknadno dala i pismenu uputu vezano za navedeno postupanja. O tome da li je tužiteljica skrbila o pacijentima za koje je potrebna intenzivna skrb, svjedokinja je navela da nema saznanja. Iz iskaza svjedokinje slijedi da djelatnost intenzivnog liječenja na odjelu psihijatrije podrazumijeva brigu o pacijentima teškog psihičkog stanja koji svojim stanjem ugrožavaju sebe ili druge te je tim pacijentima potrebna intenzivna skrb tijekom dvadesetčetiri sata dnevno. Prema njezinom saznanju takva vrsta intenzivne skrbi se nije pružala na Zavodu za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja. U svom iskazu, a povodom upita pun. tužiteljice svjedokinja je navela da spomenuti zavodi unutar Klinike za psihijatrije nisu fizički odvojeni, no da liječnici i zdravstveni radnici sa određenog zavoda liječe i skrbe o pacijentima samo sa njihovog zavoda.

12. Svjedok Zdenka Aurer iskazala je da je ona do 2019. godine bila zaposlena na Klinici za psihološku medicinu koja se spojila zajedno s Klinikom za psihijatriju te je ona postala glavna sestra Zavoda za psihološku medicinu koji je prostorno odvojen od Zavoda za personologiju. Tijekom utuženog razdoblja svjedokinja je navela da nije radila u istim prostorima kao tužiteljica. Od kraja prosinca 2020. sav prostor psihijatrije u podrumu glavne zgrade bio je je pretvoren u Covid odjel, a djelatnici s odjela psihijatrije, među kojima je bila i tužiteljica, su došli u zgradu bivše Klinike za psihološku medicinu. Povodom upita pun. tuženika, svjedokinja je navela da se prema njezinom saznanju u Zavodu za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja ne liječe pacijenti za koje je potrebna intenzivna skrb, a pod koje podrazumijeva akutno suicidalne pacijente agresivne prema sebi, okolini i drugima. Svjedokinja je zaključno navela da se od kraja 2020. pacijenti za koje je potrebna intenzivna skrb upućuju u Bolnicu Sveti Ivan i u Kliničku bolnicu Vrapče.

13. Svjedok Olivera Kren u svom je iskazu navela da je ona u razdoblju od 2016. do 2021. radila kao medicinska sestra na Zavodu za anksiozne znanosti, poremećaje raspoloženja s intenzivnom skrbi te je kao bitno izjavila da su svi zavodi unutar Klinike za psihijatriju bili smješteni u istim prostorima. Iz iskaza svjedokinje proizlazi da se tužiteljica skrbila kako za pacijente sa svog zavoda tako i za pacijente sa svakog drugog zavoda na kojemu se pružala intenzivna njega i skrb te je navela da se medicinske sestre brinu za pacijente sa svih zavoda budući da smatra da se to samo po sebi podrazumijeva, a da nije dobila nikakvu izričitu uputu da skrbi samo za pacijente sa svog zavoda.

14. Svjedok Marija Dujmović je iskazala da je ona u razdoblju od 2016. do 2021. radila kao glavna sestra na Zavodu za anksiozne poremećaje te da poznaje tužiteljicu budući da su tijekom tog razdoblja radile zajedno u istim prostorijama. Iz iskaza svjedokinje kao bitno slijedi da su pacijenti sa svih zavoda koji su ženski dio i to posebno Zavoda za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja, kao i drugih zavoda Klinike za psihijatriju bili smješteni u istim prostorijama unutar istog objekta. Prema iskazu svjedokinje proizlazi da se tužiteljica, kao i druge medicinske sestre, skrbila o svim pacijentima sa svih zavoda. Svjedokinja je također istaknula da je u okviru tog objekta postojao "zatvoreni dio" koji je bio pod ključem, video nadzorom i ograđen rešetkama na kojem su bili smješteni hitni pacijenti na intenzivnoj njezi za

koje je bila potrebna skrb tijekom dvadesetčetiri sata dnevno. U svom iskazu svjedokinja je objasnila da intenzivna skrb pacijenata obuhvaća postavljanje centralnog venoznog katetera, venozno davanje lijekova, infuziju, davanje prehrane na sondu i na infuziju, elektrostimulacija, davanje kisika, sprečavanje dekubitusa kao i druge radnje koje su neophodne kako bi se pacijent održao na životu. Svjedokinja je izjavila da je tužiteljica radila sve navedene poslove te da je skrbila o takvim pacijentima zajedno s drugim medicinskim sestrama.

15. Iz iskaza svjedoka Zorana Bradaša, kojeg je sud pročitao na ročištu održanom 18. rujna 2026., slijedi da je isti bio zaposlen kod tuženika te da se intenzivna njega pacijenata provodila u zatvorenom odjelu gdje se je obavljala 24-satna opservacija akutnih hitnih pacijenata. Također, iz iskaza svjedoka kao bitno proizlazi da su se poslovi intenzivne njege koji obuhvaćaju kompletnu brigu o pacijentima, od hranjenja, terapije medikamentima do kompletne dijagnostike i druge poslove, obavljali i na zavodima koji u svojem nazivu nemaju oznaku intenzivne skrbi

16. Tužiteljica Marija Božičević saslušana je u svojstvu parnične strane na ročištu održanom 12. lipnja 2025. (str. 203-204 spisa) te je u svom iskazu navela da je tijekom utuženog razdoblja radila kao glavna sestra u Zavodu za personologiju, poremećaje ličnosti i poremećaje hranjenja koji je jedan od zavoda Klinike za psihijatriju. Prema iskazu tužiteljice slijedi da je pet zavoda djelovalo na dvije lokacije i to "muški dio" i "ženski dio" na kojima su objema postojali zatvoreni i otvoreni odjel. Tužiteljica je izjavila da su na "zatvorenom odjelu" bili smješteni pacijenti koji zbog svoje psihopatologije i psihičkih poremećaja zahtijevaju intenzivnu skrb tijekom 24 sata dnevno. Nadalje, tužiteljica je pojasnila da su na tom odjelu bili smješteni hitni pacijenti na intenzivnoj njezi koji su opasni za sebe i za druge te za imovinu za koje je bila potrebna skrb od 24 sata dnevno budući da su isti bili u stanju samoozljeđivanja te pokušaja oduzimanja života. Tužiteljica je u svom iskazu navela da je ona kao glavna sestra zavoda tijekom utuženog razdoblja obavljala poslove intenzivne njege i skrbi o takvim pacijentima, a to su poslovi koji obuhvaćaju postavljanje centralnog venoznog katetera, venozno davanje lijekova, infuziju, davanje prehrane na sondu i na infuziju, elektrokonvulzivna terapija, davanje kisika, sprečavanje dekubitusa kao i druge radnje koje obuhvaćaju postupke u zdravstvenoj njezi u smislu naprednog održavanja života. Izjavljujem da sam ja kao glavna sestra zavoda obavljala sve gore navedene poslove. Zaključno, tužiteljica je iskazala da se je ona skrbila za sve pacijente kako sa svojeg zavoda tako i sa drugih zavoda unutar Klinike za psihijatriju budući da su svi bili smješteni na istoj lokaciji te da nije nikada dobila uputu da se brine samo za pacijente sa svojeg zavoda.

17. Iskaze tužiteljice i svjedoka Olivere Kren, Marije Dujmović i Zorana Bradaš sud je prihvatio u cijelosti kao vjerodostojne, obzirom da su isti životni, uvjerljivi i u bitnim dijelovima u međusobnom suglasju. Temeljem tako utvrđenog činjeničnog stanja sud je nedvojbeno utvrdio da je tužiteljica u utuženom razdoblju od lipnja 2016. do lipnja 2021. obavljala poslove intenzivne njege i skrbi, te da joj je stoga tuženik neopravdano uskratio isplatu dodatka za posebne uvjete rada u visini od 25%.

Iskaze preostalih svjedoka Alme Mihaljević-Peleš i Zdenke Aurer, sud nije u potpunosti cijenio budući da iste nisu radile zajedno s tužiteljicom u istim prostorima te nemaju neposredna saznanja o tome koje je poslove tužiteljica u stvarnosti obavljala i o kojim je sve pacijentima skrbila.

18. Dakle, sud smatra osnovanim zahtjev tužiteljice za isplatu na ime uvećanja plaće za dodatak za otežane uvjete rada u utuženom razdoblju u visini od 25% tj. od 1. rujna 2019. u visini od 28% primjenom odredbe članka 57. KU/13, odnosno članka 55. KU/18.

Slijedom navedenog, sud smatra osnovanim i zahtjev tužiteljice za isplatom razlike naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjih odmora i bolovanja u utuženom razdoblju, jer je tu naknadu tuženik pogrešno obračunao zbog umanjenja plaće po prethodno navedenoj osnovi.

19. S obzirom da je visina tužbenog zahtjeva bila sporna, sud je radi utvrđivanja visine potraživanja proveo financijsko vještačenje po vještakinji Lidiji Tkalec Gradinščak iz Vještak Tkalec d.o.o. sa zadatkom da izračuna razliku bruto plaće između stvarno isplaćene plaće i plaće koja je tužiteljici trebala biti obračunata i isplaćena primjenom dodataka za posebne uvjete rada od 25%, a od 1. rujna 2019. primjenom dodatka od 28%. Sudska vještakinja je u svom nalazu i mišljenju od 21. svibnja 2026. temeljem dokumentacije koju je pregledala, a to su obračunske liste plaća tužiteljice utvrdila da razlika između plaće koju bi tužiteljica ostvarila da joj je ista bila obračunavana primjenom uvećanog dodatka za posebne uvjete rada zajedno s naknadom plaće za godišnji odmor i bolovanje i isplaćene plaće koja joj je bila obračunata iznosi ukupno bruto 5.746,45 eura, dok su pojedini mjesečni iznosi vidljivi iz Tabele na str. 3. - 5. Nalaza.

20. Tužiteljica nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka te je podneskom od 7. kolovoza 2026. postavila konačni tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka.

21. Tuženik se tijekom postupka nije očitovao na nalaz i mišljenje vještaka.

22. Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka budući je isti izrađen stručno, jasno i obrazloženo, te u skladu s pravilima struke, a stranke ga nisu osporavale.

23. S obzirom da je tužiteljica uskladila tužbeni zahtjev s nalazom i mišljenjem vještaka, sud je prihvatio tako postavljeni tužbeni zahtjev i dosudio tužiteljici s osnova razlike plaće ukupan bruto iznos od 5.746,45 eura za razdoblje od lipnja 2016. do lipnja 2021., te je stoga odlučeno kao pod točkom I izreke presude.

24. U pogledu tuženikova prigovora zastare, valja istaknuti kako je isti neosnovan, ovo iz razloga što je sukladno odredbi članka 139. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, dalje: ZR) propisano kako potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina pa imajući u vidu činjenicu da je tužiteljica tužbu u ovom predmetu podnijela 21. lipnja 2021., a čije najranije potraživanje dospijeva 15. srpnja 2016., razvidno je kako isto nije u zastari.

25. U odnosu na istaknuti prigovor prekluzije potraživanja, kojim tuženik navodi da tužiteljica nije u Zakonom o radu propisanom roku osporila zakonitost rješenja o plaći kojima je utvrđen postotak dodatka za posebne uvjete rada tj. da ne postoji pravni akt-rješenje koji bi tužiteljici davao pravo na isplatu dodatka za posebne uvjete rada u iznosu različitom od onog priznatog nepobijanim rješenjima o plaći te da je iz tog razloga tužbeni zahtjev neosnovan, valja reći da se u ovom slučaju radi o novčanom

potraživanju tužiteljice iz radnog odnosa slijedom čega, sukladno čl. 133. st. 3. ZR-a, podnošenje zahtjeva za zaštitu prava nije procesna pretpostavka za podnošenje tužbe sudu radi čega je tuženikov prigovor nedopuštenosti tužbe sud utvrdio kao neosnovan.

Sama okolnost što je tuženik u konkretnom slučaju donio rješenje kojim je dodatak za posebne uvjete rada bio utvrđen u manjem postotku od onog kojeg tužiteljica potražuje, nije od značaja budući da je tijekom postupka nedvojbeno utvrđeno da je tužiteljica obavljala poslove zdravstvenog radnika u intenzivnoj skrbi za koje je temeljem Kolektivnog ugovora utvrđen dodatak na plaću za posebne uvjete rada u iznosu većem od onog utvrđenog rješenjima o plaći. Stoga, suprotno stajalištu tuženika zaključak je ovog suda da za ishod ovog postupka nije relevantna činjenica što tužiteljica nije osporavala rješenja o plaći kojima joj je bio utvrđen dodatak na plaću u umanjenom iznosu već je za ishod ovog postupka relevantno koje je poslove tužiteljica faktički obavljala tijekom utuženog razdoblja.

26. Na dosuđene mjesečne iznose razlike plaće, tužiteljici su dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od šesnaestog u svakom pojedinom mjesecu za protekli mjesec do isplate, sukladno čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 - dalje: ZOO) i čl. 92. st. 4. ZR-a, izuzev zateznih kamata koje teku na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće.

27. Odluka o zateznoj kamati temelji se na članku 29. stavak 1. ZOO-a, a odluka o visini zakonske zatezne kamate temelji se na članku 2. ZID ZOO ("Narodne novine" broj: 114/22 i 156/22), a teče od svakog 16.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate sukladno odredbama Zakona o radu.

28. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a te su tužiteljici priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23) prema vrijednosti predmeta spora.

Tako su tužiteljici priznati troškovi zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe - 100 bodova po Tbr. 7/1, zastupanja na ročištima dana 11.4.2022., dana 11.12.2024., dana 12.6.2025., dana 4.3.2026. te dana 18.9.2026. – svako po 100 bodova po Tbr. 9/1, te sastav obrazloženog podneska od 7.8.2026. - 100 bodova po Tbr. 8/1, ukupno 700 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr 54.) i uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 1.750,00 eura.

Tužiteljica ima pravo i na trošak vještačenja u iznosu od 300,00 eura, obzirom je provođenje ovog dokaza bilo neophodno za ishod ove parnice. Slijedom navedenog na ime ukupnog parničnog troška valjalo je dosuditi tužiteljici iznos od 2.050,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a).

Valja reći i da tužiteljici nisu priznati troškovi sastava podneska od 16.4.2025. kojim dostavlja sudu podatke o adresi svjedoka, podneska od 20.1.2026. kojim predlaže zadatak vještaku kao niti podneska od 1.4.2026. kojim dostavlja sudu dokaz o uplati predujma za financijsko vještačenje, budući da navedeni podnesci prema stavu ovog suda nisu bili nužni za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a te bi priznavanje navedenih podnesaka u parnični trošak bilo suprotno načelu ekonomičnosti vođenja postupka. Isto tako, tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 16.6.2026. kojim obavještava sud da je suglasna s nalazom i mišljenjem

vještaka budući da je navedeno učinila i podneskom od 7.8.2026. kojim je uredila tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka, za što joj je priznat trošak zastupanja.

Stoga je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

29. Slijedom svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 22. listopada 2026.

Sudac:
Dario Partl

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od dana primitka otpravka ove presude, a o istoj odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:
1. tužiteljici po punomoćniku
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-fd9eb**

Kontrolni broj: **0786d-f3df3-3e479**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.